

Η υποθαλάσσια διασύνδεση κοστίζει λιγότερο από τη συντήρηση των δικτύων

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)



Φωτό:energypress.gr

Ανέρχεται στο 1,5 δισ., ενώ κάθε έτος καταβάλλονται 700 εκατ. για έργα αποκατάστασης

Της Χρυσας Λιαγγου

Με το ποσό των 700 εκατ. ευρώ τον χρόνο επιβαρύνονται οι Έλληνες καταναλωτές για να συντηρείται η επισφαλής ηλεκτροδότηση των νησιών, όταν ο συνολικός προϋπολογισμός για τη διασύνδεσή τους με το ηπειρωτικό σύστημα της χώρας ανέρχεται στο 1,5 δισ. ευρώ, σύμφωνα με μελέτη της ΡΑΕ. Αντ' αυτού και ενώ έχει διαπιστωθεί από τους αρμόδιους φορείς αλλά και τη ΔΕΗ, ότι το υφιστάμενο σύστημα ηλεκτροδότησης των νησιών μέσω αυτόνομων σταθμών παραγωγής πετρελαίου και μαζούτ δεν είναι βιώσιμο και δεν μπορεί να καλύψει τις ολοένα αυξανόμενες ανάγκες σε ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας λόγω της τουριστικής ανάπτυξης, στα συρτάρια παραμένουν τα σχέδια που έχουν εκπονηθεί για τη διασύνδεσή τους.

Από αυτή την κατάσταση επιβαρύνονται οι καταναλωτές, ο τουρισμός και η εθνική οικονομία και επωφελούνται αυτοί που ενοικιάζουν στη ΔΕΗ γεννήτριες για την κάλυψη των αιχμών, όπως και οι προμηθευτές καυσίμων και ανταλλακτικών για τη λειτουργία κοστοβόρων και ρυπογόνων σταθμών. Τις ανεπάρκειες του συστήματος ηλεκτροδότησης των νησιών ανέδειξε το πρόσφατο μπλακ άουτ της Σαντορίνης. Δεν ήταν η βλάβη του θερμοηλεκτρικού σταθμού που βύθισε το νησί στο σκοτάδι. Αντίστοιχες βλάβες έχουν συμβεί σε μονάδες της ΔΕΗ στο ηπειρωτικό σύστημα χωρίς να γίνουν αντιληπτές από τους καταναλωτές. Τα περισσότερα ελληνικά νησιά τροφοδοτούνται από απομονωμένα δίκτυα με σταθμούς χαμηλής απόδοσης που έχουν εγκατασταθεί τις δεκαετίες του '60 και του '70 όταν η ζήτηση σε ηλεκτρισμό ήταν πολύ περιορισμένη. Η αύξηση της ζήτησης λόγω της ραγδαίας τουριστικής ανάπτυξης τις τελευταίες δεκαετίες δεν συνοδεύτηκε από τις αναγκαίες υποδομές, καθιστώντας επισφαλές το σύστημα και ταυτόχρονα ιδιαίτερα κοστοβόρο. Το πρόβλημα αυτό διαπιστώθηκε από τα τέλη της δεκαετίας του '80 που η ΔΕΗ προχώρησε και στις πρώτες μελέτες διασύνδεσης, που έδειξαν ότι είναι ο μοναδικός τρόπος που μπορεί να διασφαλίσει την ομαλή και βιώσιμη οικονομικά ηλεκτροδότηση των νησιών. Σήμερα η τροφοδοσία των μη διασυνδεδεμένων νησιών καλύπτεται από 61 αυτόνομους πετρελαϊκούς σταθμούς συνολικής ισχύος 1.783 MW και τη συνεισφορά (όταν δουλεύουν) 287,32 αιολικών MW και 14,5 φωτοβολταϊκών. Τα προβλήματα εμφανίζονται τους θερινούς μήνες που η ζήτηση ανεβαίνει κατακόρυφα και ενδεικτικό του ελλείμματος ενέργειας που παρατηρείται είναι ότι το άθροισμα των αιχμών όλων των νησιωτικών συστημάτων, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΡΑΕ, ανέρχεται σε 1.255 MW και αυξάνεται με ετήσιο ρυθμό της τάξης του 5-7%. Για να καλυφθεί η ζήτηση τους θερινούς μήνες, οι τοπικοί σταθμοί παραγωγής δουλεύουν στο «φουλ», αυξάνοντας τις πιθανότητες ατυχήματος, ενώ η ΔΕΗ καταφεύγει στην ενοικίαση αεριοστροβίλων από ιδιώτες, σε τιμές που ανεβάζουν το ήδη ακριβό κόστος παραγωγής στα ύψη. Το κόστος παραγόμενης ενέργειας στη Σύρο για παράδειγμα το 2006 σύμφωνα με στοιχεία μελέτης της ΔΕΗ από 131 ευρώ η μεγαβατώρα έφτασε στα 200 ευρώ μετά την ενοικίαση των απαραίτητων μονάδων για την κάλυψη των αιχμών και στη Χίο από 90 ευρώ η μεγαβατώρα στα 264 ευρώ η μεγαβατώρα.

Συνολικά το κόστος παραγωγής στα μη διασυνδεδεμένα νησιά, σύμφωνα με την ίδια μελέτη της ΔΕΗ, το 2007 κυμάνθηκε μεταξύ 80 και 270 ευρώ η μεγαβατώρα όταν η μέση οριακή τιμή στο ηπειρωτικό σύστημα ήταν 65 ευρώ η μεγαβατώρα. Η ίδια μελέτη έδειξε ότι δεν υπάρχει νησί με κόστος καυσίμου χαμηλότερο από το

μέσο έσοδο και ότι το μέσο συνολικό κόστος παραγωγής στα νησιά είναι 61% υψηλότερο από τα υπολογιζόμενα έσοδα. Στο κόστος αυτό κυριαρχεί το κόστος καυσίμου που δημιουργείται από τον τύπο καυσίμου (ντίζελ ή μαζούτ) και τον χαμηλό βαθμό απόδοσης των μονάδων. Στη Μύκονο, τη Μήλο, την Κάρπαθο και την Ικαρία που η παραγωγή στηρίζεται σε υψηλά ποσοστά στο ακριβό ντίζελ, το κόστος παραγωγής είναι σημαντικά υψηλότερο από άλλα νησιά. Το αυξημένο κόστος ενέργειας στα νησιά επιμερίζεται στο σύνολο των καταναλωτών της χώρας ως χρέωση ΥΚΩ (Υπηρεσιών Κοινής Ωφέλειας). Η χρέωση αυτή ακολουθεί το κόστος του καυσίμου. Το 2006 ήταν 300 εκατ. ευρώ και το 2011 έφτασε στα 700 εκατ. ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι το μέσο κόστος παραγωγής στα νησιά το 2011 ήταν 122,46 ευρώ η μεγαβατώρα με μέσο κόστος στο διασυνδεδεμένο σύστημα στα 71,33 ευρώ η μεγαβατώρα.

Η υφιστάμενη κατάσταση είναι φανερό ότι επιβαρύνει τους καταναλωτές και την εθνική οικονομία, ενώ παράλληλα συντηρεί μια κατηγορία συμφερόντων και προμηθευτών της ΔΕΗ σε καύσιμα, ανταλλακτικά και ηλεκτροπαραγωγή ζεύγη, αφήνοντας στον αέρα την ηλεκτροδότηση των νησιών που αποτελούν τον πυρήνα της τουριστικής ανάπτυξης της χώρας.

Η διασύνδεση της Κρήτης

Το μπλακ άουτ της Σαντορίνης επισπεύδει τις διαδικασίες για την ηλεκτρική διασύνδεση της Κρήτης, έργο για το οποίο η χώρα μας έχει δεσμευθεί και μέσω του Μνημονίου. Αύριο, όπως έχει ήδη ανακοινωθεί, οι υπουργοί ΠΕΚΑ και Ανάπτυξης Γ. Μανιάτης και Κ. Χατζηδάκης θα εξετάσουν τη δυνατότητα ένταξης του έργου στα συγχρηματοδοτούμενα έργα (ΣΔΙΤ). Το συγκεκριμένο έργο έχει ήδη ενταχθεί από την Ε.Ε. στα Διευρωπαϊκά Δίκτυα, στο πλαίσιο της ανάπτυξης μιας ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς ηλεκτρισμού με διεθνείς διασυνδέσεις που προωθείται από τις Βρυξέλλες. Η διασύνδεση της Κρήτης έχει αποκτήσει νέες διαστάσεις μετά το σχέδιο για υποβρύχια σύνδεση με το ηλεκτρικό σύστημα της Κύπρου και μέσω αυτού με το Ισραήλ.

Πηγή:news.kathimerini.gr